

*Ipsa & adornatur pro consuetudine pompa.
Iamq; petit magni Sponsus sacraria templi,
Et Sponso nova Nupta novo procumbit ad aras,
Iungitur atq; preces fundendo dextera dextra.
Post ea coniugium felix faustumq; precantur
Omnes, fausta sonant socialibus omnia tedis.
Gaudia Pegasides hymeneia dicite Fonti.*

*Vosq; ô Pierides tantarum expromitererum,
Si nescis, causasq; virum quid compulit istum,
Quod prius ignotam sibi iam scētetur amore;
Mirum hoc, unde novi (mirum est) oriantur amores.
Hoc narrate mihi, quia vos memorare potestis.
Scilicet hoc fatum est, hoc trinum numen & unum,
Quod ditat miseros, dives quod pauperat idem,
Signaq; tum suprà tum dans mortalibus infra
Prodigiosa solo dans prodigiosa saloq;
Congregat hoc homines, homines quoq; disgregat idem,
Fato crescit amor, fato decrescit & ipse,
Fatum coniungit simul & disiungit amantes,
Fata regunt homines, fiunt connubia fato.
Fatum in amore valet, valide ac hunc munit & unit,
Fatum & ubiq; valet, plusquam gaza omnis, & omnis
Nobilitas, etiam fato est obnoxia virtus.
Omnes legitimo iungit quoq; fœdere fatum,
Qui purus putus est divini Numinis ordo.
Sicq; Valentino quoq; fato iuncta Sibylla est.
Iamq; vides, inquit, fieri connubia fato.
Carmina Pegasides hymeneia fundite Fonti.*

*Tuq; age Musa mihi de Sponsis dicito rursum,
Et genus & formam mihi verbis exprime Sponsa.
Fonte, inquit, claro patre est progenerata Sibylla,*